

Ίω. Κ. Βογιατζίδου, Τα προς βορράν σύνορα τού Ελληνισμού. [Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών. Εθνική βιβλιοθήκη αρ. 9]. Θεσσαλονίκη, 1946. 8ον σ. 18.

Γ. Τ. Κόλιας

doi: [10.12681/makedonika.9330](https://doi.org/10.12681/makedonika.9330)

Copyright © 2016, Γ. Τ. Κόλιας

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

To cite this article:

Κόλιας Γ. Τ. (2017). Ίω. Κ. Βογιατζίδου, Τα προς βορράν σύνορα τού Ελληνισμού. [Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών. Εθνική βιβλιοθήκη αρ. 9]. Θεσσαλονίκη, 1946. 8ον σ. 18. *Μακεδονικά*, 2, 790–791.
<https://doi.org/10.12681/makedonika.9330>

Ἀρκετάς ἀπὸ τὰς μελέτας αὐτάς, αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ Συνεδρίου ἐθνικῶν δικαίων, τὸ ὁριστικὸν συνεκροτήθη ἐνεργεῖα τῆς ὁμωνύμου ἐπιτροπῆς, ἡ Ἑταιρεία Μακεδονικῶν Σπουδῶν ὁρθῶς ἐνεργοῦσα περιέλαβεν εἰς τὴν σειρὰν τῶν δημοσιευμάτων τῆς. Εἰς αὐτὰς ἀνήκει καὶ ἡ ὑπὸ τὸν ὄς ἄνω τίτλον τοῦ στρατηγοῦ κ. Ν. Κ. Λιούμπα δμιλία, γενομένη ἐνώπιον τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ συνεληθόντος τὴν 28ην Ὀκτωβρίου 1945 Συνεδρίου ἐθνικῶν δικαίων.

Ὁ κ. Ν. Κ. Λιούμπα, λόγῳ βεβαίως ἐιδικότητος, ἐξετάζει τὸ ζήτημα ἀπὸ στρατηγικῆς καὶ μόνον πλευρᾶς. Ἐχων ὑπ' ὄψιν του τὴν φυσικογεωγραφικὴν σύνθεσιν τῆς ἐνευθεν καὶ ἐκείθεν τῶν σημερινῶν ἑλληνικῶν συνόρων περιοχῆς, ὡς ἐπίσης καὶ τὰ τῆς τελευταίας τεσσαρικονιαετίας πολεμικὰ γεγονότα εἰς τὴν χερσόνησον τοῦ Αἴμου, ὑποστηρίζει τὴν ἀνάγκην διαρρυθμίσεως τῶν συνόρων, τὴν ὁποίαν ὁρθῶς χαρακτηρίζει ὡς διαρρυθμισὶν ἀσφαλείας τῆς Ἑλλάδος. Ἐξετάζει ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς κεχωρισμένως τὴν ἑλληνοαλβανικὴν, τὴν ἑλληνογιουγκοσλαβικὴν καὶ ἑλληνοβουλγαρικὴν μεθόριον, διὰ τὰ καταλήξει εἰς τὴν διατύπωσιν τῆς γνώμης, ὅτι τὰ βόρεια ἑλληνικὰ σύνορα πρέπει νὰ μεταφερθοῦν αἰσθητῶς βορειότερον τῶν σημερινῶν καὶ ἀκριβῶς ἐκεῖ, ὅπου τόσον ἡ φυσικογεωγραφικὴ ἐνότης, ὅσον καὶ ἡ ἀσφάλεια τῆς Ἑλλάδος ὑποδεικνύουν.

Γ. Τ. ΚΟΛΙΑΣ

Ἰω. Κ. Βογιατζίδου, Τὰ πρὸς βορρᾶν σύνορα τοῦ Ἑλληνισμοῦ. [Ἑταιρεία Μακεδονικῶν Σπουδῶν. Ἐθνικὴ βιβλιοθήκη ἀρ. 9]. Θεσσαλονίκη, 1946. 8ον σ. 18.

Ὁ ὁμότιμος καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Ἰω. Βογιατζίδης ἐξετάζει τὸ θέμα του ἐπὶ τῇ βάσει φυσικογεωγραφικῶν, ἱστορικῶν, δημογραφικῶν καὶ ἄλλων δεδομένων. Ἀσχολεῖται μὲ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἀπάντησιν τῶν ἐρωτημάτων: Τὸ ἑλληνικὸν κράτος μὲ τὰ πρὸς βορρᾶν σημερινὰ σύνορά του ἔχει ἔδαφικὴν αὐτάρκειαν, αὐτοτέλειαν καὶ ἀσφάλειαν; Ὑπάρχει ἐν Ἑλλάδι σύμπτωσις «δύοτῆτος λαοῦ» καὶ «δύοτῆτος φύσεως»; Δηλ. τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος ζῆ μὲσα εἰς ὑπὸ τῆς φύσεως καθοριζόμενα σύνορα; Ἡ ἀπάντησις εἰς ὅλας αὐτὰς τὰς ἐρωτήσεις εἶναι ἀρνητικὴ.

Κατὰ τὸν συγγραφέα αὐτὴ ἡ φύσις ἐχώρισε τὴν Βαλκανικὴν εἰς δύο ἡμίση, βόρειον καὶ νότιον, μὲ γραμμὴν διαχωρισμοῦ, διήκουσαν ἀπὸ τοῦ Εὐξείνου μέχρι τῆς Ἀδριατικῆς διὰ τῶν κορυφογραμμῶν Αἴμου - Ρίλας - Σκάρδου - Ἀλβανικῶν ὄρεων. Ὁ νοτίως τῆς γραμμῆς αὐτῆς χῶρος ἀποτελεῖ ἀπὸ ἀπόψεως τεκτονικῆς, μορφολογικῆς, κλιματολογικῆς, χλωρίδος καὶ πολιτισμοῦ ἰδιαιτέραν ἐνότητα, τὸν γνωστὸν ἐν τῇ ἱστορίᾳ ὡς ἑλληνικὸν χῶρον. Εἰς τοὺς Μακεδόνας καὶ Ἠπειρώτας κατὰ τοὺς προχρῆ-

στιανικούς χρόνους καὶ εἰς τὴν ἑλληνοχριστιανικὴν Κωνσταντινούπολιν κατὰ τοὺς μέσους ἀνήκει τὸ ἔργον τῆς δημιουργίας τῆς ἑλληνικῆς αὐτῆς γεωγραφικῆς καὶ πολιτιστικῆς ἐνότητος. Ὁ γῶρος αὐτὸς εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος δέον νὰ ἀποδοθῆ εἰς τὸν Ἑλληνισμόν, διὰ νὰ δυνηθῆ νὰ ἀντιμετωπίσῃ προβλήματα, ὡς τὸ δημογραφικόν, τὸ οἰκονομικόν καὶ τῆς ἀσφαλείας του, τῶν ὁποίων ἡ λύσις προβάλλει ἐπείγουσα καὶ ἐπιτακτικῆ.

Γ. Τ. ΚΟΛΙΑΣ

Χρ. Ἀ. Νάλτσα, Τὰ ἑλληνοσλαβικὰ σύνορα. (Αἱ πρὸς βορρᾶν ἐθνικαί μας διεκδικήσεις). [Ἑταιρεία Μακεδονικῶν Σπουδῶν. Ἐθνικὴ βιβλιοθήκη ἀρ. 4]. Θεσσαλονίκη, 1948. 8ον σ. 88.

Ἡ Ἑλλὰς ἔχει ἐδαφικὰς πρὸς βορρᾶν διεκδικήσεις. Αὗται εἶναι συνέπεια ὄχι μόνον ἱστορικῶν δικαιωμάτων, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀνάγκης ἐπιβιώσεως τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους. Ἡ Ἑλλὰς ὑπὸ τὴν σημερινὴν τῆς γεωγραφικὴν μορφήν εἶναι θῦμα τῆς συγκρούσεως τῶν συμφερόντων τῶν Μ. Δυνάμεων. Ὁ Ἑλληνισμὸς ἀσφυκτικῶν μέσα εἰς τὰ στενὰ σημερινὰ ὄρια φθίνει διὰ τοῦ ὑποσιτισμοῦ καὶ τῆς διασπορᾶς. Ἡ ἐθνικὴ δὲ αὕτη αἰμορραγία ἄρχεται ἤδη ἀπὸ τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 καὶ ἐξῆς, ὅταν αἱ Μ. Δυνάμεις δὲν ἐπέτρεψαν τὴν δημιουργίαν ἐλευθέρου κράτους γεωγραφικῶς ἐπαρκοῦς νὰ περιλάβῃ, ἀν μὴ ὅλα τὰ τέκνα τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, τοῦλάχιστον τὰ περισσότερα, καὶ ὅταν ἐπὶ πλέον χάριν ἰδίων συμφερόντων καὶ ἀπωτέρων βλέψεων ἐδημιούργησαν κράτη εἰς βάρος τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τὸ χειρότερον χωρὶς κἄν οἱ λαοὶ τῶν νὰ τὸ ζητήσουν. Ὁ συγγραφεὺς ὑποστηρίζει ὅτι ἡ δημογραφικὴ σύνθεσις τῆς χερσονήσου τοῦ Αἴμου ἦτο τοιαύτη, ὥστε ἐπεβάλλετο εἰς τοὺς μεγάλους ἢ πλέον τολμηρὰ ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνισμοῦ λύσις τοῦ ἀφορῶντος εἰς αὐτὸν μέρους τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος. Εἰς τὴν στραγγαλιστικὴν αὐτὴν πολιτικὴν τῶν χριστιανικῶν δυνάμεων προσετέθη ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ παρελθόντος αἰῶνος ἡ πολιτικὴ τῆς Τουρκίας, ἡ ὑποθάλλουσα οἰανδήποτε ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς κίνησιν ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων. Τοιαύτη δὲ ἦτο κατ' ἐξοχὴν ἡ πανσλαβιστικὴ. Εἰς τὴν κεντρικὴν Βαλκανικὴν σλαβικὴ συνείδησις δὲν ὑπῆρχε, πολὺ δὲ ὀλιγώτερον βουλγαρικὴ. Ἐδημιουργήθη ὑπὸ τῆς ἐν Μόσχᾳ ἐδρευούσης Πανσλαβιστικῆς Ἑταιρείας ὡς ἀντίρροπον κατὰ τῶν πολιτικῶς ἀναγεννηθέντων Ἑλλήνων. Δημιούργημα τοῦ πανσλαβισμοῦ εἶναι αὐτὸ τοῦτο τὸ βουλγαρικὸν κράτος. Οἱ Βούλγαροι ὄχι μόνον δὲν ἐβροήθησαν, ἀλλ' οὔτε κἄν τὸ εἶχον σκεφθῆ.

Εἰς τὴν Μακεδονίαν κατὰ τὸ τελευταῖον τέταρτον τοῦ 19^{ου} αἰῶνος τὰ πράγματα εἶχον ὡς περιγράφει αὐτὰ Βούλγαρος ὑπάλληλος εἰς ἔκθεσίν του πρὸς τοὺς ἐν Σόφια: «Ἐν Μακεδονίᾳ ἔχομεν νὰ παλαιώσωμεν ὄχι τό-